

مَدّاح کوچک اهل بیت (ع):

حسّ خوبم را به مخاطبانم منتقل می‌کنم

روزها و شب‌های محترم و صفر و روضه رفتن همراه مامان و باباهای مهربان، حال و هوای خیلی خوبی دارد، اما شیرینی ماجرا آنجا بیشتر می‌شود که مَدّاح مجلس، کودکی هم‌سن و سال خودمان باشد.

سید علی اسماعیلی بایگی، دانش‌آموز کلاس پنجم دبستان المهدی (عج) است. او مَدّاحی را از هفت سالگی با اجرا در جلسه‌ی هفتگی و سپس با پیشنهاد شوهرخاله‌اش - که عمورضا صدایش می‌زند - دکلمه‌خوانی را با دکلمه‌ای درباره‌ی حضرت فاطمه (س) آغاز کرده و تاکنون چند اجرا هم در حرم رضوی داشته است. در مسابقه‌ی مَدّاحی و دکلمه‌خوانی شهرداری منطقه ۵ در پارک وحدت نیز مقام دوم را کسب کرده است. دیدگاه سید علی درباره‌ی هنر معنوی‌اش را در ادامه می‌خوانید.

همه‌ی ماجرای کربلا

با علاقه‌ای که به مَدّاحی و خواندن برای اهل بیت (ع) در خودم احساس می‌کردم، مولودی حضرت معصومه (س) را در مراسم جلسه‌ی هفتگی خانوادگی خواندم که عمورضا پیشنهاد داد اوّل دکلمه بخوانم و گستره‌ی شعرهایم را بیشتر کنم.

به واسطه‌ی دکلمه‌خوانی و شرکت در جلسات، به پیشنهاد استادم آقای ابراهیمی، سوره‌ی یس و آیت الکرسی را حفظ کردم. امسال تابستان هم پانزده سوره‌ی دیگر از قرآن را حفظ کردم. برای دکلمه‌خوانی، خواهر و پدرم اشعار مناسب را برای من انتخاب می‌کنند و پدرم با خرید کتاب «در کربلا چه گذشت؟» مرا به دانستن بیشتر درباره‌ی امام حسین (ع) تشویق کرده است. دکلمه‌ای را که زیباتر و براساس احادیث و سنت ائمه (ع) باشد، انتخاب می‌کنم و دوست دارم فضایل، شجاعت و اخلاق ارزشمند اهل بیت (ع) را به مخاطبم منتقل کنم. به نظرم از اهل بیت (ع)، بیشتر مصیبت‌هایشان را شنیده‌ایم، اما این بزرگواران برای هدایت و بهتر زندگی کردن ما انتخاب شده‌اند. بنابراین یادآوری این مطالب را برای خودم و دیگران خیلی مهم می‌دانم. من هم «آبرویی دارم اگر از آستان امام حسین (ع) است». به همین دلیل تلاش می‌کنم ابتدا دکلمه را برای دل خودم بخوانم و از آن لذّت ببرم و این حس را به مخاطبانم منتقل کنم.

